

perquè és que no s'ha de perdre temps en això perquè *obras son amores y no buenas razones*. Vull dir, la gent està ahí fora, ja ho veu, no val la pena. Aixina que, per favor, continuem treballant aixina, Carles, Pilar i tots els grups del botànic, per a fer una societat més justa i de dignitat i d'abraços per lluitar per la vida de les persones que és el fons de la política, treballar per la gent; que no se mos oblide mai.

Moltes gràcies. Ha sigut molt emocionant. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Senyories, amb estes paraules finalitzem el debat.

Anem a passar a votació. Els recorde... *(Remors)* Deixarem que la il·lustre diputada Laura Soler arribe al seu escó. *(Pausa)*

Molt bé, senyories. Recorde que anem a votar el punt 7 de l'orde del dia, que és la presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre el finançament del sistema d'atenció a la dependència. No ha estat acceptada l'esmena. Per tant, votarem el text original.

Senyories..., senyories... L'esmena no ha estat acceptada. Sense esmena. El text original sense esmena.

Senyories, comença la votació. *(Veus)* Senyories, la proposició no de llei ha estat aprovada amb 48 vots favorables, *(aplaudiments)* 10 en contra, 34 abstencions.

Senyories, com hem acabat abans de les tres menys quart, les 14:45, ens tornarem a reunir a les quatre i mitja, 16:30.

Es suspén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 44 minuts)
(Es reprén la sessió a les 16 hores i 33 minuts)

El senyor president:

Senyories, anem a reprendre els nostres treballs.

Bona vesprada, senyories.

Es reprén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Bona vesprada, senyories. Em demanen que tornen vostés a apretar la seua pantalla per a assenyalar que estan presents en l'hemicicle.

Preguntes

Senyories, continuem en el punt 8 de l'ordre del dia, que són les preguntes de control al Consell.

En primer lloc... Sí, bé, m'informen que s'ha hagut d'iniciar el nou sistema de votació per tal de solucionar un problema existent en la unitat de la diputada Bastidas. I pregue a les

seues senyories que, per a accedir a la unitat del seu escó, tornen a registrar-se. *(Veus i una diputada diu: «Que polseu.»)* Sí, pel tema del micro que no funcionava i que esperem que ara puga funcionar.

Senyories, passem a les preguntes de control.

En primer lloc, la pregunta número 88, que formula l'il·lustre diputat José Silverio Tena, en nom del Grup Parlamentari Compromís. Vaig a donar-li la paraula. Demane'm...

Senyor Tena, ja té vosté el micro i, per tant, ja pot formular la seua pregunta a l'honorable conseller d'Educació, Cultura i Esport.

Té vosté la paraula, senyoria.

El senyor Tena Sánchez:

Moltes gràcies, president.

Senyor conseller, molt bona vesprada.

A les últimes dècades, les polítiques educatives orientades a fer de les escoles uns espais d'inclusió i d'igualtat han estat oblidades per aquells que ara s'abanderan a defensar uns determinats drets que mai han sigut vulnerats. Però la veritat és que sí que hi ha xiquetes i xiquetes amb uns drets que no han tingut les consideracions i compliments que mereixen per part de les administracions.

Durant molts anys, com vosté sap, quan un xiquet o una xiqueta tenia diversitat funcional, normalment eren derivats a altres centres. Els alumnes havien d'adaptar-se als recursos dels centres i, si aquells no els tenia, havien de canviar de centre i adaptar-se a l'atenció i a l'estimulació que podia rebre, independentment de les seues necessitats reals, però, sobretot, de les seues capacitats.

Els recursos per garantir el desenvolupament i la presència de professionals d'atenció especialitzada a les aules que pogueren donar-los el suport que necessitaven eren quasi inexistent.

La creació d'una escola veritablement inclusiva requereix invertir en recursos molt diversos. Requereix organització, personal amb diferents perfils i capacitats i també requereix espais i temps personalitzats.

Cal atendre una amplitud de situacions molt diverses, tantes situacions com xiquets i xiquetes hi hagen. Tots ells tenen dret perquè les seues necessitats estiguen cobertes durant tota la seua etapa educativa.

Molts d'eixos xiquets i xiquetes que havien d'haver canviat d'escola avui ja són majors i no han tingut l'accés a eixa educació en igualtat, no han pogut ni compartir l'escola del seu poble ni la del seu barri, no han pogut anar amb els seus amics i amigues, tampoc han pogut compartir amb els seus germans i germanes.

Però ara tenim l'oportunitat i també l'obligació de canviar tot açò. Conec el compromís d'aquesta conselleria, que ja ha tret

un decret d'inclusió educativa i una ordre per a anar implementant totes les mesures que calen, totes les mesures i tots els recursos. Perquè la igualtat en la diversitat es transforma en una societat més democràtica, més justa i, en definitiva, en una societat molt més bonica.

Per tot això, senyor conseller, des del Grup Parlamentari Compromís, volem saber: com han crescut els últims anys els recursos en inclusió educativa i quines millores suposen per a l'alumnat valencià.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora María José Salvador Rubert)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula, per a contestar, l'honorable conseller d'educació.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta, en este cas.

Gràcies, senyor diputat.

Efectivament, com vosté deia, l'atenció educativa i, per tant, una educació inclusiva és un dels grans reptes que hem d'afrontar, no només per les reminiscències del passat i com havíem arribat fins a esta situació, sinó perquè és la realitat a les aules i, a més a més, una riquesa que tenen les aules.

I, precisament, des d'eixa perspectiva, tractant la diversitat com una riquesa per a poder millorar la vida de tots els xiquets i xiquetes, no només d'aquells que necessiten una atenció específica o individualitzada, sinó de tots i totes, estem treballant des que hem arribat al govern del Botànic en posar especialment èmfasi en una escola evidentment i de veritat inclusiva.

Per això, l'augment ha estat substancial, no només en inversió, sinó també en normativa i, per tant, tota una sèrie d'accions que han servit per a anar millorant poc a poc la nostra atenció individualitzada dels nostres xiquets i xiquetes. Per un costat, aquella que està servint per a atendre millor el conjunt de l'alumnat. És la major inversió que estem fent per cada alumne. És quasi un 30 % més d'inversió per alumne que implica, per exemple, que puguem tindre les ràtios més baixes i que puguem tindre vora huit mil mestres i professors més, cosa que fa que puguem atendre de forma més individualitzada el nostre alumnat. I això ajuda, també, especialment a aquells xiquets i xiquetes que necessiten d'un suport, bé puntual o bé de forma permanent, més específic, perquè podem atendre'ls de forma més individualitzada.

Però no només això, sinó que, a més a més, hem seguit avançant de forma específica, no només al conjunt de

l'estudiantat, sinó de forma específica, a aquells que tenen una necessitat d'una atenció específica, bé puntual o bé permanent, amb, com vosté deia, la creació d'un marc normatiu que fa que tots els xiquets i xiquetes vagen a centres ordinaris i que, de forma molt excepcional, puguen anar a un centre específic d'educació especial.

Per tant, quina és la nostra idea? Que, de forma majoritària, de forma massiva, vagen a centres ordinaris i que allà tinguen els recursos necessaris i que, poc a poc, els puguem anar atenent, en la mesura de les possibilitats.

Per això hem fet eixe decret, a què vosté feia referència, d'educació inclusiva. Per això estem també desenvolupant una ordre amb unes línies molt clares, que és eixa atenció individualitzada a cada alumne, necessiten el que necessiten, perquè totes i tots són diversos. Algunes diversitats són més visibles, altres ho són menys, però totes i tots, al llarg de la nostra escolarització, necessitem, en algun moment, una atenció específica.

Per això, també, hem augmentat el professorat que destinem als programes d'acció per a la millora; són aquells que serveixen per als desdoblaments, per a les atencions més específiques. Quan vam arribar, es destinaven vora mil mestres i professors; ara en són més de tres mil, en són més de tres mil cinc-cents, de fet, dos mil cinc-cents més que quan vam arribar. Hi ha 1.325 professionals també que es dediquen a l'atenció educativa també de forma específica i vora dos-cents cinquanta educadors i educadores més que quan vam arribar –no el total; més que quan vam arribar.

A més a més, també hem augmentat un 50 % les aules específiques i les aules de comunicació i llenguatge, aquelles que estan en centres ordinaris i que acompanyen els xiquets amb major diversitat per a poder seguir avançant. Un 50 % més.

I, en total, destinem més de quatre-cents milions d'euros, més de quatre-cents milions d'euros a una atenció específica a eixa diversitat. És quasi un 40 % més, un 40 % més que quan vam arribar al govern. Per tant, un aspecte quantitatiu, evidentment, que es fa palés en eixa inversió de vora quatre-cents milions d'euros de forma específica.

Però no només és quantitat, també és qualitat. És el decret, és la normativa i és el canvi metodològic que estem experimentant en el conjunt de centres i en el conjunt del professorat. Per això estem treballant moltíssim també en programes formatius, de forma transversal, a través de la xarxa de centres de formació del professorat, amb tot el professorat, perquè atenguen l'educació inclusiva de forma transversal; i també amb la creació de nous equips interdisciplinars de suport a la inclusió, com també facilitant els recursos al conjunt del professorat. I ahí li anuncie que en breu el conjunt del professorat tindrà un banc de recursos per a la inclusió educativa, també a través de la pàgina web, amb bones pràctiques perquè es puguen anar compartint i que el conjunt del professorat pugua estar al costat de cada xiquet i xiqueta, segons la seua necessitat.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Passem a la pregunta número 112, formulada per la diputada María de los Llanos Massó Linares i el diputat José María Llanos Pitarch, del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, al conseller d'Educació, Cultura i Esport, sobre l'oficina de drets lingüístics.

Formularà la pregunta la senyora Llanos Massó.

La senyora Massó Linares:

Muchas gracias, señora vicepresidenta.

Señor Marzà.

¿Va a actuar de oficio la oficina de derechos lingüísticos en los centros escolares en los que no se puede estudiar en español?

Muchas gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a respondre, té la paraula l'honorable conseller.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyora diputada, no hi ha cap centre educatiu de primària ni de secundària en què no es puga estudiar en espanyol.

Per tant, evidentment, no és necessari que actue d'ofici l'oficina de drets lingüístics.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a respondre, té la paraula la il·lustre diputada.

La senyora Massó Linares:

Bueno, la verdad es que viene a ser costumbre ya tener que oír al señor *conseller* faltar a la verdad con la mayor tranquilidad del mundo.

Esa oficina de derechos lingüísticos que usted creó, para empezar, tendría que empezar actuando contra ella misma, porque su memoria de este año, 2018, está solamente editada en valenciano. Los derechos lingüísticos de los castellanoparlantes están vulnerados.

Usted nos habla cada vez..., le hemos oído hablar hace un momento de derechos, libertades, defensa de las personas, igualdad..., y su *conselleria*, se lo he dicho más de una vez, es una de las que más recorte de derechos y libertades lleva a cabo. Y tiene la desfachatez de crear una oficina de derechos lingüísticos para velar por los derechos lingüísticos de los valencianos.

En el artículo 1.2 del decreto de esta oficina leemos: «Los derechos lingüísticos a que hace referencia este decreto son los que amparan y protegen el uso de las lenguas oficiales reconocidas por el Estatuto de autonomía de la Comunidad Valenciana.» Según esto, señor Marzà, debería velar también por los derechos lingüísticos de miles de alumnos que dependen de su *conselleria* y a los que se les impide estudiar en español.

En el artículo punto 3 del mismo decreto podemos leer: «Sensibilizar a la sociedad valenciana sobre los derechos lingüísticos y la necesidad de garantizarlos.» La verdad es que esto tendría gracia si no fuera porque para algunas familias y para algunos niños la situación es dramática. Habla de sensibilizar, cuando hay familias que esto les produce la verdad es que un gran sufrimiento. Y habla de garantizar, cuando lo único que tienen garantizado es que no podrán escolarizar a sus hijos en español.

En el artículo 4 de dicho decreto también dice: «La oficina de derechos lingüísticos puede actuar de la siguiente manera: de oficio, cuando considere que determinados hechos vulneran los derechos lingüísticos de la ciudadanía.» Y yo le pregunto: ¿lo hace? ¿Cuántas actuaciones de oficio ha llevado a cabo su magnífica oficina en el último año? No se preocupe que ya le contesto yo, en su memoria de 2018 no aparece ninguna.

En el artículo 5 dice: «Cuando la oficina de derechos lingüísticos tenga conocimiento de que se ha producido un hecho o acontecimiento que vulnera los derechos lingüísticos de la ciudadanía, se pondrá en contacto con el órgano de la administración o con la persona física o jurídica de que se trate para obtener la información necesaria y ofrecer así el asesoramiento que corresponda para garantizar la aplicación de los derechos que amparan a la ciudadanía en el uso de las lenguas oficiales.» Supongo que, visto lo anterior, la oficina de derechos lingüísticos no se habrá puesto en contacto con usted, ¿verdad? Y con el señor Nadal, pues, supongo que tampoco, cuando consiguió que los empresarios se marcharan de un acto o, como algunos de ellos no eran valencianos, pues, igual, no tienen derechos.

Según su *conselleria*, leemos en la página web: «¿Por qué es necesaria una oficina de derechos lingüísticos?» Y dice: «A pesar de los instrumentos legales que garantizan la protección de los derechos lingüísticos, la ciudadanía puede encontrarse en situaciones de vulnerabilidad lingüística.» ¿De verdad, señor Marzà? ¿Habla usted de vulnerabilidad lingüística?

Y sigue diciendo: «La Generalitat quiere acabar con estas situaciones». Le repito, ¿de verdad quiere usted acabar con estas situaciones? Pues, la verdad es que quién lo diría, viendo las políticas lingüísticas que usted sigue. Y prosigue: «y la manera positiva de hacerlo es proporcionando a la ciudadanía información sobre derechos lingüísticos y –atención– herramientas para conseguir erradicar actuaciones